

כשהוא מוקף צמיד פתיל מציל כל מה שבתוכו מטומאה

אינו מקבל טומאה מגבו (מאחוריו) רק מאוירו (מבפנים)

- ☞ דבר שאינו מקבל טומאה (כמו כלי חרס) חוצץ בפני הטומאה, דהיינו:
 - ✓ כשהמכסה סגור עליו (מוקף צמיד פתיל) מציל כל מה שבתוכו מטומאה
 - ✓ כשסותם חלון מחדר שיש בו מת לחדר אחר, מונע הטומאה מלעבור (חוצץ מפני הטומאה).
- ☞ דבר טמא (כגון כלי חרס שנטמא מאוירו) אינו חוצץ בפני הטומאה, דהיינו:
 - ✓ שאינו מציל מה שבתוכו אף שהמכסה סגור עליו (מוקף צמיד פתיל)
 - ✓ כשסותם חלון מחדר שיש בו מת לחדר אחר, אינו מונע הטומאה מלעבור.
- ☞ חכמים גזרו טומאה על עם הארץ ועל כליו – וזה כטומאת ודאי וכטומאה דאורייתא.

כלי חרס מציל על הכל דברי בית הלל

בית שמאי אומרים אינו מציל אלא על אוכלים ועל המשקים ועל כלי חרס

- בית שמאי סוברים כיון שטומאת עם-הארץ ודאית אינם חוצצין בפני הטומאה
- בית הלל סוברים (לפני חזרתם) כיון שטומאתן מדרבנן הם כן חוצצין בפני הטומאה.

הסבר שיטת בית שמאי	
טמאים	טהורים
כלי שטף (למשל מתכת) שבתוך כלי חרס מוקף צמיד פתיל	אוכלים, משקים וכלי חרס שהם בתוך כלי חרס מוקף צמיד פתיל
נטהרין במקוה על כן חברים שואלים דברים אלו מעם הארץ, וטובלין ומשתמשין בו. אם יטהרו גם אלו, יטהר גם לחברים.	אין נטהרין במקוה על כן אין חברים שואלים דברים אלו מעם הארץ כי לעולם טמאים הם נמצא הטהרה הוא רק לעמי הארץ.
החשש הוא שכלי שטף יהיה בתוך כלי-חרס באוהל המת, ועם-הארץ יחשוב שלא נטמא, כי לדעתו כלי חרס שלו טהור, וכלי חרס טהור מציל מטומאה.	
עכשיו שגזרו חכמים טומאה על כליו – כבר אינו מציל, והכלי שטף נטמא בטומאת מת! ועם-הארץ יעשה טהרה מטומאת מת (שע"ז נאמן), והחבר יטבלנו מטומאת עם-הארץ, שהרי חברים טובלים כלים לפני השתמשות בכלים שאולים מעם-הארץ.	